

กลุ่มที่ ๖ (สัปดาห์ที่ ๖)

สรุปรายงานการบรรยายประจำวัน

การฝึกอบรม หลักสูตร “การพัฒนานิติกระดบักลาง” (พ.ต.ก.) รุ่นที่ ๖

หัวข้อวิชา ฝึกปฏิบัติการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์

วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ นาฬิกา

วิทยากร ๑. นายสุริยันต์ หงส์วิไล ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

๒. นางสาวชุตินา ตำสุวรรณ ผู้อำนวยการฝ่ายสื่อสารองค์กร บริษัทจิมทอมป์สัน จำกัด

๓. นายวรงค์ จันทร์หนูหงส์ กรรมการผู้จัดการบริษัทอีเวนทีไฟร์ดี จำกัด

การสื่อสารเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ขององค์กร

ภาพลักษณ์ขององค์กร คือสิ่งที่องค์กรนั้นต้องการนำเสนอกับสังคมต้องการบอกกับสังคมว่าเป็นใคร เป็นอย่างไร

ยกตัวอย่างเช่น บริษัท SCG ซึ่งเดิมคือบริษัทปูนซีเมนต์ไทย ซึ่งต้องการเปลี่ยนภาพลักษณ์ขององค์กรให้มีความทันสมัย โดยมีการเปลี่ยนแปลงแบบ ๓๖๐ องศา เช่น การเปลี่ยนชื่อบริษัท เปลี่ยนแปลงเวลาทำงาน และนำเสนอกิจกรรมเพื่อสังคมต่างๆ ทำให้เป็นองค์กรเพื่อสังคม รวมทั้งการสนับสนุนทีมฟุตบอลซึ่งเป็นการสร้างภาพลักษณ์ขององค์กรให้เกิดขึ้นกับรุ่นเด็กๆ

ความสำคัญและหัวใจหลักของการสื่อสาร

หัวใจหลักของการสื่อสารหรือการทำประชาสัมพันธ์

S = SERDER ผู้ส่งสาร

M = MESSASGE เนื้อหา

C = CHANNEL ช่องทาง

R = RECEIVER ผู้รับสาร

อุปสรรคสำคัญที่ทำให้การสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากองค์กรมักให้ความสำคัญกับ S = SERDER คือผู้ส่งสาร กับ M = MESSASGE คือเนื้อหา ด้วยการคิดถึงแต่ตัวขององค์กร และสิ่งที่องค์กรต้องสื่อออกไปโดยลืมให้ความสำคัญกับช่องทางการสื่อสาร และผู้รับสาร เนื่องจากผู้รับสารแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน ดังนั้นการส่งสารที่เป็นข้อความเดียวกันแต่หากผู้รับสารต่างกันจึงต้องเลือกใช้ช่องทางในการสื่อสารที่เหมาะสมกับผู้รับสาร เช่น ต้องการส่งสารให้พนักงาน บริษัทในฝ่ายผลิตควรใช้วิธีปิดประกาศที่บอร์ดประชาสัมพันธ์

หลักสำคัญในการจัดทำ EVENT

ความหมายของ EVENT MARKETING คือ การตลาดเชิงกิจกรรมที่ต้องสร้างจุดสนใจ รวมไปถึงกิจกรรมนั้นๆ ต้องส่งเสริมให้เกิดประโยชน์ไปพร้อมกับการดำเนินการต่างๆ ดังนั้น วัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรมต่างๆ คือการนำเอาคนที่เราต้องการสื่อสารด้วยมาเจอกับรูปแบบงานของเรา และต้องได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ด้วย

MICE = คือรูปแบบของตัวกิจกรรมทางการตลาด ได้แก่

M : MEETING คือการประชุมสัมมนา เพื่อบอกเล่าข้อมูล หรือเรื่องราวไปสู่กลุ่มเป้าหมาย

I : INCENTIVE เป็นการจัดงานเพื่อการตอบแทน หรือให้รางวัลสำหรับผู้ที่ทำยอดขายได้

C : CONVENTION คือการประชุมขนาดใหญ่ การเปิดตัวโครงการต่างๆ

E : EXHIBITION คือการจัดงานแสดงสินค้า

๓ สิ่งที่คุณต้องมีในการจัดงานอีเวนท์ให้ประสบความสำเร็จ

๑. การวางแผนให้รัดกุม (ยิ่งมากยิ่งดี) เพื่อให้เกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุด
๒. ต้องบริหารทีมงาน มีทีมงานที่ดี ประชุมมากยิ่งดีทุกคนในทีมมีส่วนแสดงความคิดเห็น
๓. การมีสติที่ดี เป็นงานสดที่ผิดพลาดไม่ได้ ต้องมีไหวพริบในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ต้องตื่นตัวแต่ไม่ตื่นเต้น (แต่หากเกิดข้อผิดพลาดและแก้ไขแล้วต้องข้ามผ่านไป และคิดว่าดีที่สุดในตอนนั้น)

PROCESS OF WORK วัตถุประสงค์ในการจัดงาน

๑. กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดงาน
๒. การวางแผนการจัดงาน
๓. การบริหารทีมการจัดงาน
๔. การกำหนดรูปแบบของการจัดงาน (ทีมงาน)
๕. การจัดทำงบประมาณการจัดงานที่เหมาะสม ถูกต้อง
๖. การเลือกสถานที่จัดงานที่เหมาะสม
๗. การเลือก SUPPLIER
๘. การเลือกอาหารและเครื่องดื่ม
๙. การเตรียมความพร้อมก่อนวันงาน
๑๐. การซ้อมจริงเพื่อให้งานเป็นไปตามแผน
๑๑. การเตรียมการลงทะเบียน และดูแลแขก
๑๒. การบริหารงานเวทีหรือกิจกรรม
๑๓. การควบคุมงานอีเวนท์ในวันงานเพื่อปรับปรุงในครั้งต่อไป
๑๔. การประเมินผลการจัดงานเพื่อปรับปรุงในครั้งต่อไป
๑๕. การทำรายงานเพื่อเก็บเป็นประวัติ และง่ายต่อการกระทำซ้ำในอนาคต

หัวข้อวิชา ฝึกปฏิบัติการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์

วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ -๑๖.๐๐ นาฬิกา

- วิทยากร ๑. นายสุริยันต์ หงษ์วีไล ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา
๒. นางสาวศิริพร เด่นเจริญ ผู้อำนวยการกองสารนิเทศและประชาสัมพันธ์
๓. นางณัฐณิชา สายโรจน์ นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ
-

ในช่วงแรกท่านสุริยันต์ หงษ์วีไล ได้มาสรุปสั้นๆให้ฟังว่า ความรู้ที่ได้จากวิทยากรในช่วงเช้าคือ ความคิดใหม่ๆ รูปแบบที่แตกต่าง เพื่อใช้ในการสื่อสารกับบุคคลภายนอกให้เห็นภาพลักษณ์ขององค์กร ศาลยุติธรรม จากนั้นได้ให้มุมมองในการขับเคลื่อนองค์กรศาลยุติธรรมในส่วนที่ไม่ใช่การพิจารณาพิพากษา คือต้องตอบสนองความต้องการของประชาชน ส่วนแนวคิดในการวางรากฐานการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อองค์กร คือ “โครงการต้นกล้าตุลาการ” ซึ่งเราจะประชาสัมพันธ์ข้อมูลศาลยุติธรรมทุก รูปแบบ ตอบโจทย์วัยรุ่นได้ เพราะเน้นเยาวชนระดับมัธยมปลาย และเมื่อโครงการประสบความสำเร็จจึงได้มีการขยายโครงการไปยังกลุ่มวัยรุ่นใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้ชื่อโครงการว่า “เยาวชนไทย หัวใจเดียวกัน” เน้นให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสถาบันชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์

ช่วงท้าย ท่านสุริยันต์ ได้ให้แนวทางเพื่อการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

๑. เลือกช่องทางสื่อสารเพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ขององค์กรแก่บุคคลภายนอก
๒. ดูหน่วยงานอื่นว่ามีการบริหารกิจกรรม หรือทำงานอย่างไรที่น่าสนใจ
๓. ในต่างจังหวัด การออกหน่วยเคลื่อนที่ ห้ามุมมองใหม่ๆ หรือปรับเปลี่ยนวิธีการนำเสนอ เพื่อให้น่าสนใจ

จากนั้น ผู้อำนวยการศิริพร เด่นเจริญ และคณะได้มาอธิบายการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ ดังนี้

กรอบการดำเนินการประชาสัมพันธ์

๑. ตามแผนยุทธศาสตร์ศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ ซึ่งการประชาสัมพันธ์จะอยู่ในยุทธศาสตร์ที่ ๕
๒. นโยบายประธานศาลฎีกา
๓. ระเบียบที่เกี่ยวข้อง
๔. อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรม
๕. นโยบายหัวหน้าหน่วยงาน

สรุปภารกิจในการประชาสัมพันธ์

๑. เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย
๒. มีเครือข่ายชุมชนที่มีส่วนร่วมในการเผยแพร่กฎหมาย
๓. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ความรู้ด้านกฎหมาย
๔. พนักงานต้อนรับประจำศาลยุติธรรมมีจิตสำนึกให้บริการ

๕. ประชาชนผู้มาติดต่อราชการศาลมีความพึงพอใจต่อการให้คำปรึกษา
๖. มีช่องทางและกลไกการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนของประชาชน
๗. มีระบบอำนวยความสะดวก และให้บริการต้อนรับประชาชน
๘. พัฒนาช่องทางการสื่อสารประชาสัมพันธ์
๙. มีการสื่อสารประชาสัมพันธ์เชิงรุก
๑๐. มีเครือข่ายความร่วมมือด้านการสื่อสารประชาสัมพันธ์

จากนั้นวิทยากรได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณงานประชาสัมพันธ์ ตามหนังสือสำนักงานศาลยุติธรรม ด่วนที่สุด ที่ ศย ๐๑๕/ว๘(ป)ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑) แนวทางการบริหารงบประมาณ จัดสรรงบประมาณ ดังนี้

๑.๑. กรณีสานประชาสัมพันธ์ศาลยุติธรรมทั่วไป

๑.๑.๑ งานประชาสัมพันธ์ภายใน ได้แก่ กิจกรรมที่จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ข้อมูลแก่บุคคลภายในศาลยุติธรรม

๑.๑.๒ งานประชาสัมพันธ์ภายนอก ได้แก่ กิจกรรมที่จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ข้อมูลแก่บุคคลทั่วไป

๑.๒.กรณีสานการจัดงาน ได้แก่ การจัดงานวันศาลยุติธรรม และวันรพี

๒) แนวทางการเบิกจ่ายงบประมาณ

๒.๑.กรณีสานประชาสัมพันธ์ศาลยุติธรรมทั่วไป

๒.๑.๑. ค่าใช้จ่าย

๒.๑.๒. ค่าวัสดุ

๒.๒. กรณีสานการจัดงาน ได้แก่ งานวันศาลยุติธรรม และงานวันรพี

๓) การรายงานผลการดำเนินงาน

๓.๑. ศาลไม่สังกัดภาค จัดทำรายงาน ตามแบบ ปชส.๑ รายไตรมาส ส่งไปยังกองสารนิเทศฯภายในวันที่ ๕ ของเดือนแรกในไตรมาสถัดไป

๓.๒.ศาลในสังกัดภาค จัดทำรายงาน ตามแบบ ปชส.๑ รายไตรมาส ส่งไปยังกองสารนิเทศฯศาลไม่สังกัดภาค จัดทำรายงาน ตามแบบ ปชส.๑ รายไตรมาส ส่งไปยังกองสารนิเทศฯภายในวันที่ ๕ ของเดือนแรกในไตรมาสถัดไป

๓.๓ สำนักศาลยุติธรรมประจำภาค รวบรวม และจัดทำรายงานศาลยุติธรรมในสังกัด ตามแบบ ปชส.๒ และจัดส่งไปยังกองสารนิเทศฯภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนแรกในไตรมาสถัดไป

สื่อดิจิทัล

การผลิตสื่อวีดิทัศน์ เป็นการนำเอาภาพ และเสียงมาร้อยเรียงกัน โดยมี ๓ ขั้นตอนหลักๆ คือ

๑. ขั้นตอนก่อนผลิต

- กำหนดเป้าหมาย
- การเขียนบท
- จัดทำภาพร่าง (STORY BOARD)

๒. ขั้นตอนการผลิต

- เป็นขั้นตอนการถ่ายทำจริง มีภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว

๓. ขั้นตอนหลังการผลิต

- เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการผลิตวีดิทัศน์ ตัดต่อภาพ และเสียง หาเพลงที่สอดคล้องนำมาใส่

ช่วงท้ายวิทยากรได้ให้ข้อสังเกต และแนวทางแก้ไขปัญหาดังนี้

- การถ่ายภาพหนังสือพิมพ์ ควรถ่ายไม่เกิน ๗ คน
- ในต่างจังหวัดการเผยแพร่กิจกรรมข่าว ความทำความรู้จักกับผู้สื่อข่าว หรือนักข่าวท้องถิ่น เพื่อใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวทำงานในภายหน้า
- ในต่างจังหวัดอาจใช้ช่องทางเผยแพร่ข่าวโดยผ่านสำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด

.....

หัวข้อวิชา กฎหมายระหว่างประเทศที่มีผลกระทบต่อกฎหมายไทย

วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ นาฬิกา

วิทยากร นางวิลาวรรณ มังคละธนะกุล

รองอธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมายกระทรวงการต่างประเทศ

หลักการเบื้องต้นของการนำกฎหมายระหว่างประเทศมาปรับใช้ในระบบกฎหมายไทย

กฎหมายระหว่างประเทศเป็นกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลระหว่างประเทศ เกิดขึ้นจากกฎเกณฑ์ที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษรในรูปของจารีตประเพณีระหว่างประเทศซึ่งมีข้อจำกัดในเรื่องต้องใช้เวลายาวนานในการก่อตัวและถูกเสริมด้วยกฎเกณฑ์ที่เป็นลายลักษณ์อักษร

ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายระหว่างประเทศกับกฎหมายภายในประเทศสามารถอธิบายได้ด้วย ทฤษฎีต่างๆของนักนิติศาสตร์ได้แก่ทฤษฎีเอกนิยม และทฤษฎีทวินิยม

แนวคิดทฤษฎีเอกนิยม (Monism) มีมุมมองว่า กฎหมายระหว่างประเทศกับกฎหมายภายในประเทศ อยู่ในระบบเดียวกับประเทศที่นำแนวคิดนี้มาใช้และเป็นต้นแบบ ได้แก่ ฝรั่งเศส และอิตาลี

ส่วนลำดับศักดิ์ และความสัมพันธ์นั้นมิมุมมอง ๒ มุมมอง คือ

-กฎหมายระหว่างประเทศมีศักดิ์เหนือกว่า

-กฎหมายในประเทศมีศักดิ์เหนือกว่า

ทฤษฎีเอกนิยม มีสมมติฐานว่า กฎหมายภายในประเทศกฎหมายระหว่างประเทศไม่ได้แยกจากกัน เพราะต่างเป็นกฎหมายและอยู่ในระบบเดียวกัน ดังนั้นหากรัฐยอมรับสิ่งใดว่าเป็นกฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายระหว่างประเทศก็ย่อมเป็นกฎหมายที่มีอยู่ร่วมกับกฎหมายภายในประเทศ ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องมี กระบวนการแปลงยอมรับ กฎหมายระหว่างประเทศให้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของระบบกฎหมายไทย แต่อาจ ต้องมีกระบวนการให้ความเห็นชอบที่จะผูกพันตามเช่นรัฐสภาต้องให้ความยินยอม เพราะถือว่าเมื่อรัฐได้ ยอมรับผูกพันตามกฎหมายระหว่างประเทศใด กฎหมายนั้นได้ถูกผนวกเข้ากับกฎหมายภายในประเทศ

ทฤษฎีทวินิยม (Dualism) ตั้งอยู่บนสมมติฐานว่ากฎหมายภายในและกฎหมายระหว่างประเทศเป็น ระบบแยกจากกัน เพราะเป็นระบบกฎหมายที่แตกต่างกันโดยกฎหมายภายในเกิดจากอำนาจของผู้ใช้อำนาจ อธิปไตยในรัฐ ในขณะที่กฎหมายระหว่างประเทศเกิดจากเจตนารมณ์ที่มีอยู่ร่วมกันระหว่างนานาประเทศ ทฤษฎีจึงอธิบายว่ารัฐจะนำกฎหมายระหว่างประเทศมาใช้ในระบบกฎหมายภายในประเทศทันทีไม่ได้รัฐต้องมี กระบวนการแปลงกฎหมายระหว่างประเทศให้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของระบบกฎหมายภายในประเทศ เสียก่อน แต่ทั้งนี้อาจมีการยอมรับจารีตประเพณีระหว่างประเทศโดยทางปฏิบัติ เช่น การตัดสิน พิพากษาคดีโดยศาลภายในประเทศ ปัจจุบันประเทศที่มีแนวทางทวินิยม ได้แก่ ประเทศอังกฤษ ไอร์แลนด์ อิตาลี แอฟริกาใต้ และรวมถึงประเทศไทย

ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายระหว่างประเทศกับประเทศไทย

ประเทศไทยยึดถือปฏิบัติปฏิบัติตามแนวทางทฤษฎีทวินิยม ซึ่งเห็นว่า กฎหมายภายใน และกฎหมายระหว่างประเทศมีฐานะเท่าเทียมกัน และเป็นอิสระจากกันและกัน ดังนั้นจึงไม่อาจที่จะนำกฎหมายระหว่างประเทศมาบังคับใช้ภายในประเทศได้ แต่ต้องผ่านกระบวนการเปลี่ยนแปลงรูปแบบกฎหมายนั้นให้เป็นกฎหมายภายในเสียก่อนจึงจะสามารถนำมาบังคับได้ ซึ่งมีความจำเป็นต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. สนธิสัญญาไม่มีผลบังคับเป็นกฎหมายภายในโดยตรง เว้นแต่จะมีกฎหมายภายในมารองรับ
๒. หากกฎหมายที่มีอยู่ไม่สามารถรองรับพันธกรณี ตามสนธิสัญญา ต้องมีการออกกฎหมายอนุวัตร๓. ต้องมีกฎหมายอนุวัติการก่อนการแสดงเจตนาเข้าผูกพันเข้าเป็นภาคีสนธิสัญญา

ผลของการไม่มีกฎหมายรองรับพันธกรณีของสนธิสัญญา

- ไม่มีกฎหมายรองรับพันธกรณี
- ไม่สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีของสนธิสัญญาได้อย่างครบถ้วน
- เกิดการละเว้นการกระทำตามพันธกรณีของสนธิสัญญา
- ก่อให้เกิดความรับผิดชอบของรัฐ

สนธิสัญญา

สนธิสัญญา เป็นบ่อเกิดของกฎหมายระหว่างประเทศ และเป็นบ่อเกิดของพันธกรณีระหว่างประเทศที่มีความสำคัญมากที่สุดประเภทหนึ่งในบ่อเกิดของกฎหมาย และพันธกรณีระหว่างประเทศ

ความหมายของสนธิสัญญา

สัญญา (Contract) คือการตกลงกันระหว่างบุคคลตามกฎหมายไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคล หรือบุคคลธรรมดา กรณีที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นเอกชนถือเป็นสัญญา สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาสัญญา

สนธิสัญญา(Treaty)คือความตกลงระหว่างประเทศ ที่ทำขึ้นระหว่างรัฐกับองค์กรระหว่างประเทศ หรือระหว่างองค์กรระหว่างประเทศด้วยกัน และอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศไม่ว่าจะรวมอยู่ในตราสารฉบับเดียวหรือตราสารที่เกี่ยวข้องสองฉบับหรือมากกว่านั้น และไม่ว่าจะเรียกชื่อเฉพาะว่าอะไรก็ตาม

ประเภทของสนธิสัญญา แบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ

- ๑.พหุภาคี คือ สนธิสัญญาหลายฝ่ายตั้งแต่ ๓ รัฐขึ้นไป
- ๒.ทวิภาคี คือ สนธิสัญญาที่ทำกัน ๒ ฝ่าย

ผู้มีอำนาจลงนามในสนธิสัญญา

ผู้มีอำนาจในการลงนามเพื่อจัดทำสนธิสัญญาตาม อนุสัญญาเวียนนา ๑๙๖๙ ว่าด้วยสนธิสัญญา กำหนดให้รัฐที่ส่งตัวแทนเพื่อเข้าร่วมในการจัดทำสัญญาต้องส่งตัวแทนที่มีอำนาจเต็ม และการแสดงออกถึงความมีอำนาจเต็มของตัวแทนในการเจรจานั้นต้องมีหนังสือ แสดงหนังสือราชการของรัฐที่นำมาแสดงต่อที่ประชุมจึงจะให้การยอมรับว่าเป็นตัวแทนของรัฐผู้มีอำนาจ เข้าร่วมในการเจรจา มีบุคคลอยู่ ๕ ลำดับคือ

๑. ประมุขของรัฐ

๒. หัวหน้ารัฐบาล

๓. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

๔. บุคคลที่ได้รับอำนาจเต็มจากบุคคล ๑-๓

๕. บุคคลที่ไม่ใช่ ๑-๔ แต่ปรากฏจากแนวปฏิบัติหรือสถานการณ์อื่นว่ารัฐมีเจตนาให้บุคคลนั้นลงนามได้โดยมีอำนาจเต็ม

ขั้นตอนการจัดทำสนธิสัญญา

๑. การเจรจาและการต่อรองข้อตกลง

การเจรจาเป็นขั้นตอนหนึ่งของการจัดทำสนธิสัญญาโดยทั่วไปจะเป็นการเจรจาต่อรองในเรื่องต่างๆที่เป็นประโยชน์ของรัฐเพื่อทำข้อตกลงเช่นเดียวกับการที่เจรจาทำสนธิสัญญากันตามกฎหมายภายใน เมื่อมีการตกลงกันได้แล้วก็จะมีการร่างข้อตกลงลงนามให้สัตยาบันจึงมีผลผูกพันเป็นสนธิสัญญา

๒. การยอมรับ

การยืนยันอย่างเป็นทางการว่ารัฐ หรือองค์กระระหว่างประเทศที่เข้าร่วมการเจรจาในการทำสนธิสัญญาต่างยอมรับว่าบทบัญญัติต่างๆของสนธิสัญญานั้นถูกต้องเป็นที่สุดโดยไม่มีเงื่อนไข การตกลงยืนยันความถูกต้องของสนธิสัญญาจึงเป็นขั้นตอนดำเนินการหลังจากที่ได้มีการร่างสนธิสัญญาเสร็จแล้ว ทั้งนี้เพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้องแท้จริงของตัวสนธิสัญญา

๓. การแสดงเจตนาเข้าผูกพัน

การเข้าเป็นภาคีโดยลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับหรือการให้ความเห็นชอบ การแลกเปลี่ยนตราสารที่ก่อให้เกิดสนธิสัญญาสืบเนื่องจากในอดีตรัฐที่มีผู้แทนเข้าร่วมการเจรจาจัดทำสนธิสัญญานั้น แม้จะมีอำนาจเจรจาและลงนามในสนธิสัญญาก็ตาม แต่ก็ไม่ใช่ผู้พันรัฐจนกว่ารัฐจะได้อำนาจแสดงเจตนาเข้าผูกพันตามสนธิสัญญาเสียก่อนด้วยวิธีให้สัตยาบัน

การมีผลใช้บังคับ

การมีผลใช้บังคับขึ้นอยู่กับสัญญากำหนดไว้ซึ่งโดยปกติแล้วจะมีผลใช้บังคับได้ดังกล่าวต่อไปนี้

- มีผลบังคับทันทีเมื่อลงนาม

- เมื่อได้ให้สัตยาบัน หรือ

- เมื่อมีหนังสือแจ้งการดำเนินการภายในเสร็จสิ้น

กลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน

สนธิสัญญามิตรภาพ และความร่วมมือแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภายใต้ TAC ถือเป็นสนธิสัญญาฉบับแรกของอาเซียนที่ได้จัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐสมาชิก ห้ามมิให้สมาชิกคุกคามหรือใช้กำลังต่อกันและกัน ให้รัฐสมาชิกระงับข้อพิพาทอย่างฉันทมิตร ผ่านการเจรจาตกลงกัน หากไม่สามารถตกลงกันได้ อาจร่วมกันเสนอให้คณะมนตรีของสภาสูงทำหน้าที่เป็นคนกลาง ประนีประนอมหรือไกล่เกลี่ยได้

การระงับข้อพิพาทด้านเศรษฐกิจของอาเซียน โดยสนับสนุนให้รัฐสมาชิกหาทางระงับข้อพิพาทระหว่างกัน โดยวิธีปรึกษาหารือ หรือการใช้คนกลางที่น่าเชื่อถือ ก่อนเลือกใช้วิธีการระงับข้อพิพาทอย่างเป็นทางการของคณะพิจารณาและองค์การอุทธรณ์

วิธีการระงับข้อพิพาทอื่นๆ ตามที่กำหนดในความตกลง เช่นการเจรจา การอนุญาโตตุลาการ

.....

หัวข้อวิชา มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน (เปรียบเทียบของประเทศไทยและต่างประเทศ)

วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๐๐ นาฬิกา

วิทยาการ ศาสตราจารย์พิเศษ วิชา มหาคุณ คณบดี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

.....

สภาพปัญหาคอร์รัปชันในสังคมไทย

ความหมายของ “คอร์รัปชัน”

“คอร์รัปชัน” หมายถึง การกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการกระทำที่ชั่วช้าฉ้อโกง โดยเจตนาที่จะหลีกเลี่ยงกฎหมาย รวมทั้งกระทำที่ต่อต่อตำแหน่งหน้าที่และสิทธิของผู้อื่น นอกจากนี้ยังหมายถึงการที่บุคคลใด บุคคลหนึ่ง ซึ่งประชาชนไว้วางใจ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการโดยการรับหรือยอมรับประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น

“คอร์รัปชัน” ครอบคลุมถึงการใช้อำนาจหน้าที่บนทางที่ผิดอันเกิดจากการเห็นประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้ง ซึ่งประโยชน์ส่วนตัวไม่จำเป็นต้องเป็นเงินตราเสมอไป

“ทุจริต” หมายรวมถึง ความประพฤติชั่ว ,ถ้าเป็นความประพฤติชั่วทางกายเรียกว่า กายทุจริต ,ถ้าเป็นความประพฤติชั่วทางจาเรียกว่า เรียกว่า วลีทุจริต ถ้าเป็นความประพฤติชั่วทางใจ เรียกว่า มโนทุจริต ,โกง เช่น ทุจริตในการสอบ คดโกง ฉ้อโกง เช่น ทุจริตต่อหน้าที่ไม่ซื่อตรง เช่น คนทุจริต

“โดยทุจริต” หมายความว่า การแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย สำหรับตนเองหรือผู้อื่น

“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใด ในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ แสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น

ระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทย

๑. สังคมไทยเป็นสังคมที่มีโครงสร้าง ความสัมพันธ์ในระบบอุปถัมภ์ (Patron-Client Relationship) อยู่ในลักษณะแนวตั้งหรือแนวดิ่ง (Vertical Relationship)
๒. มีความไม่เท่าเทียมกันระหว่าง ผู้อยู่ในฐานะสูงกับผู้อยู่ในฐานะต่ำ
๓. ผู้อยู่ในฐานะต่ำ หรือผู้อยู่ใต้การอุปถัมภ์ยอมทำทุกอย่างตามที่ผู้อุปถัมภ์ต้องการ
๔. ผู้อยู่ในฐานะสูง หรือผู้อุปถัมภ์จะทำทุกอย่างให้เกิดการยอมรับเพื่อสร้างบุญคุณแก่ผู้อยู่ใต้การอุปถัมภ์
๕. ระบบอุปถัมภ์มีส่วนสนับสนุนให้เกิดการคอร์รัปชัน เพราะการพึ่งพาอาศัยและช่วยเหลือกันก่อให้เกิดความเป็นพวกพ้อง และเอื้อประโยชน์ให้แก่กัน แม้ว่าจะผิดกฎหมายหรือผิดศีลธรรม นอกจากนี้ยังยากแก่การตรวจสอบ

๖. ระบบอุปถัมภ์ตรงข้ามกับระบบคุณธรรม (Merit System) ที่ยึดถือความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นหลัก

คอร์รัปชันเชิงนโยบาย (Corruption in policy) และผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of interest)

คอร์รัปชันในรูปแบบใหม่ของสังคมไทยปัจจุบัน เป็นการคอร์รัปชันที่บางครั้งถูกกฎหมาย แต่ผิดหลักผลประโยชน์ของสาธารณะ ผิดหลักจริยธรรมในการกำหนด และดำเนินนโยบายสาธารณะเป็นการเบียดบังประชาชน เอาเปรียบผู้บริโภครวม โดยเฉพาะในทางการเมือง เพื่อเอื้อประโยชน์แก่กลุ่มบุคคล ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สังคมปัจจุบันอย่างมหาศาล

คอร์รัปชันในยุคปัจจุบัน จึงเป็นกรณีที่ผิดทั้งจริยธรรม และผิดกฎหมายด้วยในขณะเดียวกัน

รูปแบบและวิวัฒนาการของการคอร์รัปชัน

การฉ้อราษฎร์บังหลวง = การคอร์รัปชันของข้าราชการประจำโดยใช้อำนาจรับเพื่อผลประโยชน์ทางการเงิน

คอร์รัปชันระดับชาติและระดับท้องถิ่น = การคอร์รัปชันของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งเพื่อผลประโยชน์ทางการเงิน หรือทางการเมือง

คอร์รัปชันเชิงนโยบาย = การคอร์รัปชันในภาครัฐ โดยได้รับการผลักดันจากกลุ่มชนกิจทางการเมืองลักษณะเป็นเครือข่ายโยงใย ซึ่งทั้งมีอำนาจรัฐและอำนาจเงินทุน โดยกำหนดนโยบายที่อ้างว่าเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน แต่แท้จริงกลับตกอยู่ในมือของกลุ่มบุคคลผู้กำหนดนโยบายและพวกพ้อง

ผลประโยชน์ทับซ้อน หรือการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวม = การกระทำของบุคคลไม่ว่าเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการประจำ บริษัทเอกชนหรือผู้บริหารมีผลประโยชน์ส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้องข้องในการปฏิบัติหน้าที่หรือการตัดสินใจในตำแหน่งที่รับผิดชอบ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ส่วนรวม

พฤติกรรมของผลประโยชน์ทับซ้อนที่กระทบอย่างรุนแรงต่อสังคมไทย

๑. ทำธุรกิจกับตนเอง โดยใช้อำนาจในการจัดสรรทรัพยากรของรัฐ
๒. นำโครงการสาธารณะลงสู่เขตเลือกตั้งของตน
๓. ใช้อำนาจในการตรากฎหมายเพื่อเอื้อประโยชน์ให้ธุรกิจของตน
๔. ใช้อำนาจหน้าที่แทรกแซงการตัดสินใจของรัฐวิสาหกิจ
๕. หาผลประโยชน์จากการดำเนินนโยบายผ่านตลาดหลักทรัพย์
๖. จัดตั้งบริษัทลูกของรัฐวิสาหกิจ เพื่อนำเงินของรัฐวิสาหกิจไปลงทุน
๗. เมื่อออกจากตำแหน่งสาธารณะแล้ว ไปทำงานให้กับภาคธุรกิจเอกชนที่เคยอยู่ภายใต้กำกับดูแลของตน

๘. กรรมการรับวิสาหกิจได้รับผลประโยชน์ตอบแทนเป็นพิเศษที่ส่งผลกระทบต่อความตั้งใจเพื่อรักษาผลประโยชน์สาธารณะ

๙. ใช้อิทธิพลในตำแหน่งหน้าที่ อันเป็นคุณแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

๑๐. ใช้อิทธิพลส่วนตัวเพื่อกระทำการใดๆ ให้แก่เครือญาติ

มาตรการในการป้องกันและปราบปรามคอร์รัปชันแบบบูรณาการ

๑. ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่บุคคลตั้งแต่เด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่
๒. กำหนดกฎหมาย และประมวลจริยธรรมที่ครอบคลุม การทำงานของทุกภาคส่วน
๓. จัดตั้งองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามคอร์รัปชันอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. กำหนดนโยบายทางสังคม ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการต่อต้านคอร์รัปชัน
๕. บริหารจัดการองค์กรทั้งภาครัฐ และเอกชนในแบบธรรมาภิบาล

.....